0000000

Üzleti Intelligencia

3. Előadás: Markov döntési folyamatok megoldása

Kuknyó Dániel Budapesti Gazdasági Egyetem

> 2023/24 1.félév

Bevezetés 000000

- A rabló probléma
- O Dinamikus programozás
- Politika iteráció

Bevezetés

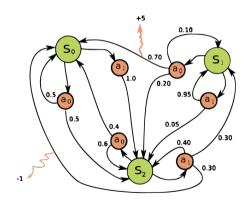
- 2 A rabló probléma

Az RL modellje

Markov döntési folyamat

$$MDP(S, A, P, R, s_0, \gamma)$$

- S: állapotok halmaza
- A: cselekvések halmaza
- $P: S \times A \times S \rightarrow [0,1]$: állapotátmeneti valószínűségek
- ullet $R:\ S imes A o \mathbb{R}$: azonnali jutalmak
- s_0 : kezdőállapot
- γ : diszkont faktor

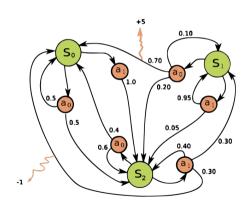

Az MDP folyamata:

- Az ügynök s_0 állapotból indul
- 2 Az ügynök π politika szerint cselekszik: $a \sim \pi(s)$
- A körnvezet reagál a cselekvésre, és visszaadja az ügynöknek r jutalmat és s' következő állapotot
- Ez ismétlődik amíg a kilépési kritérium be nem teljesül

Cél: Az optimális politika megtalálása. A politika optimális, ha a hozamának várható értéke maximális:

$$E_{\pi}\left(r_1 + \gamma r_2 + \gamma^2 r_3 + \ldots\right) \to max$$

A mohó ügynök

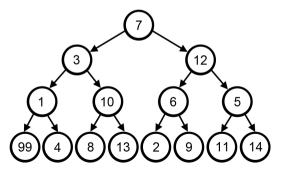
A legegyszerűbb cselekvés kiválasztási szabály, ha az ügynök mindig azt a cselekvést választja, ami számára a lehető legnagyobb várható hozammal rendelkezik.

Mohó cselekvés választás

Mohó politika mindig azt a cselekvést fogja választani, amelyik - egy lépéses távlatban - a lehető legnagyobb várható jutalommal fog járni az ügynök számára v_π szerint.

$$a_t = \underset{a}{\operatorname{argmax}} Q_t(a)$$

- Mi lenne a mohó politika ebben az estben?
- Mindig ez a legjobb megoldás?
- A legjobb megoldás mindig mohó?

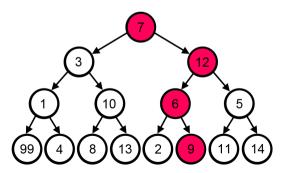
A legegyszerűbb cselekvés kiválasztási szabály, ha az ügynök mindig azt a cselekvést választja, ami számára a lehető legnagyobb várható hozammal rendelkezik.

Mohó cselekvés választás

Mohó politika mindig azt a cselekvést fogja választani, amelyik - egy lépéses távlatban - a lehető legnagyobb várható jutalommal fog járni az ügynök számára v_π szerint.

$$a_t = \underset{a}{\operatorname{argmax}} Q_t(a)$$

- Mi lenne a mohó politika ebben az estben?
- Mindig ez a legjobb megoldás?
- A legjobb megoldás mindig mohó?

Az ε -mohó stratégia

Egy másik lehetőség, ha adott valószínűséggel az ügynök véletlen cselekvést hajt végre remélve, hogy ezzel elér egy olyan állapotba amelyhez nagy jutalom tartozik. A véletlen cselekvés a felfedezés, és végrehajtásának valószínűsége ϵ .

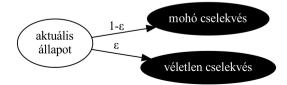
ε -mohó cselekvés választás

$$a_t \leftarrow \begin{cases} \underset{a}{argmax}Q_t(a) & P=1-\varepsilon \\ a \sim A & P=\varepsilon \end{cases}$$

Ahol A az összes cselekvés halmaza.

Az ügynök tehát ε valószínűséggel véletlen cselekvést választ az ismeretlen, de nagyobb jutalom reményében. Ez a **felfedezés** művelete.

ε valószínűséggel pedig a már ismert és a legnagyobb várható jutalommal járó cselekvést hajtja végre. Ez a **kizsákmányolás** művelete.

Példák

Bevezetés

A következő valós példák alkalmasak a felfedezés/kizsákmányolás dilemma bemutatására:

- Étterem választás:
 - Kizsákmányolás: elmész a kedvenc éttermedbe.
 - Felfedezés: elmész egy új étterembe, hátha találsz egy jobbat mint a kedvenced.
- Online hirdetés:
 - Kizsákmányolás: a legiobb reklám megmutatása a felhasználónak.
 - Felfedezés: egy új reklám megmutatása a felhasználónak, hátha tetszik neki.
- Olaifúrás:
 - Kizsákmányolás: Egy meglévő helyen fúrás az olajért.
 - Felfedezés: Egy új helyen fúrás.
- Klinikai kezelés.
 - Kizsákmányolás: A bevált kezelés alkalmazása.
 - Felfedezés: Úi kezelés kipróbálása.

- A rabló probléma

A rabló probléma

A k-karú rabló problémája egy elméleti megerősítéses tanulás probléma. A játékos egy rablógépen játszik, amelynek k karja van.

Minden karhúzás után egy állandó eloszlásból választott jutalmat kap az ügynök. Az ügynök célja, hogy olyan politikát válasszon, ami az elvárt hozamot maximalizálja 1000 cselekvés vagy időlépés után.

Az ügynöknek számon kell tartania, mennyi a jutalom várható értéke, ha adott egy a cselekvés. Ez a Q(s,a) állapot-cselekvés minőség függvény. A rabló problémában csak egy állapot van, ezért elég csak a cselekvésekhez tartozóan számon tartani:

$$Q_*(a) = E\left[r_t | a_t = a\right]$$

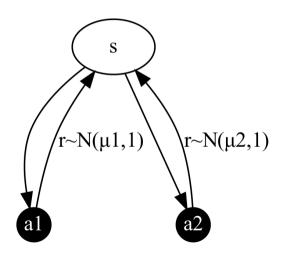
A jutalom várható értéke:

$$Q_n = \frac{r_1 + r_2 + \dots + r_{n-1}}{n-1}$$

A példában egy kétkarú rabló folyamat modellje látható. A modell egyetlen állapotot tartalmaz. az ügynök minden lépésben innen választhat, hogy melyik kart húzza meg. Ez a két cselekvéssel egyezik meg: a_1,a_2 .

A jutalmak minden cselekvés után egy normál eloszlásból származnak, valamilyen μ_1 és μ_2 várható értékkel és 1 szórással: $r \sim N(\mu,1)$.

Algoritmus 1: Rabló játék

```
Q(a) \leftarrow 0 for a = 1 \rightarrow k:
                                      /* Cselekvés minőségének függvénye */
N(a) \leftarrow 0 \text{ for } a = 1 \rightarrow k;
                                              /* Kar meghúzásainak a száma */
for t = 1 \rightarrow max_t do
   p = random(0, 1);
                                           /* Véletlen szám 0 és 1 között */
   if p > \varepsilon then
    a \leftarrow argmaxQ(a);
                                /* Legnagyobb ismert jutalom cselekvése */
   else
    a \leftarrow a \sim A:
                                                       /* Véletlen cselekvés */
   end
   r \leftarrow env(a);
                              /* Cselekvés végrehajtása a környezetben */
   N(a) \leftarrow N(a) + 1;
                                   /* Cselekvés számlálójának növelése */
   Q(a) \leftarrow Q(a) + \frac{1}{N(a)} [r - Q(a)];
                                                     /* Q-érték frissítése */
```

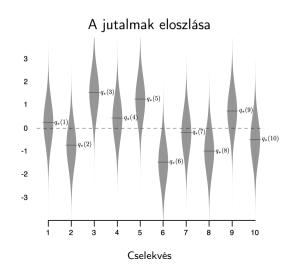
end

Revezetés

Egy példa rabló

Hogy meg lehessen mérni a mohó és ε -mohó stratégiák teljesítményét, szükség van egy teszt rablóra. A példában szereplő egy 10-karú rabló. Minden karhoz tartozóan a jutalmak eloszlása Gauss-i eloszlást követ 1 varianciával, viszont nem 0 átlaggal.

Valamelyik karok nagyobb valószínűséggel járnak magas jutalommal mint a többi. Az ügynök feladata megtalálni melyik kartól remélhet nagyobb jutalmat. Ehhez szükség van arra, hogy végig próbálja őket.

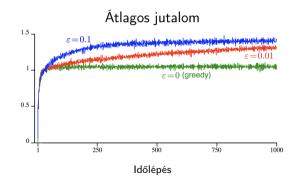

A futás teljesítménye

Az algoritmus 1000 időlépésen keresztül futott $\varepsilon=0, \varepsilon=0.01, \varepsilon=0.001$ hiperparaméterekkel. Minél nagyobb a ε érték, annál nagyobb a felfedezés valószínűsége.

Mindegyik módszer megbecsülte az állapot-cselekvés minőség függvényt a rabló minden karára a mozgóátlagolás technikájával. A diagramon a várható jutalom mértékét mutatja az időlépések függvényében.

A mohó stratégia kezdetben gyorsabban javult mint a többi, de kisebb értékre konvergált a futásidő végére.

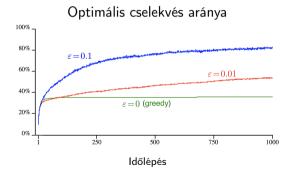

A futás teljesítménye

Az ábra azt mutatja, hogy a mohó módszer csak a feladatok mintegy 30%-ában találta meg az optimális műveletet. Az ε -mohó módszerek végül jobban teljesítettek, mert folytatták a felfedezést és javították az esélyüket az optimális művelet felismerésére.

Az $\varepsilon=0.1$ módszer többet fedezett fel, és általában korábban megtalálta az optimális műveletet, de soha nem választotta ki azt több mint 91%-ban.

Az $\varepsilon=0.01$ módszer lassabban javult, de végül mindkét teljesítménymérőn jobban teljesített.

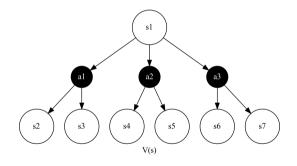

- 2 A rabló probléma
- O Dinamikus programozás

Dinamikus programozás alapjai

A dinamikus programozás egy gyűjtőfogalom olyan algoritmusokra amelyekkel kiszámolható az optimális politika ha adott egy tökéletes környezeti modell egy Markov döntési folyamatként.

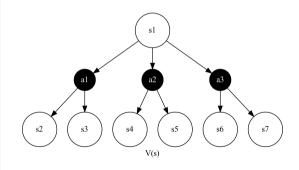
A klasszikus dinamikus programozási algoritmusok ritkák a megerősítéses tanulásban mert egy tökéletes környezeti modellt feltételeznek és mert rendkívül erőforrás igényesek.

Dinamikus programozás

A DP algoritmusok a komplex problémákat alproblémákra bontják, majd a végső megoldást az alproblémák megoldásaiból állítják elő. Ehhez két feltételnek kell érvényesnek lennie:

- Optimális alstruktúra: Az almegoldásoknak felhasználhatóknak kell lenniük a probléma megoldására.
- Átfedésben lévő alproblémák:
 Bizonyos alproblémák megoldásait többször is fel lehet használni hasonló feladatok elvégzéséhez.

Példa dinamikus programozásra

A példa a Fibonacci számok kiszámításának dinamikus programozása. A Fibonacci számokat a következőképpen lehet definiálni:

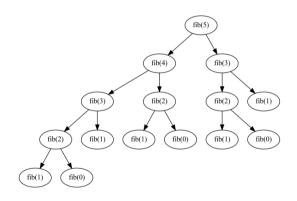
Fibonacci sorozat

$$F_0 = 0 \; ; F_1 = 1$$

és

$$F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$$

Tehát a sorozat első pár tagja:

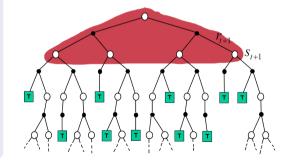
Dinamikus programozás az RL-ben

DP állapot-érték frissítési szabálya

$$V(s) \leftarrow E_{\pi} \left[r + \gamma V(s') \right]$$

- E_{π} : Várható érték π politika alatt
- ullet V(s): Cselekvés-érték függvény az aktuális s állapotban
- r: Jutalom a cselekvésért
- γ : Diszkont faktor
- V(s'): állapot-érték függvény s_{t+1} következő állapotban.

A megerősítéses tanulásban a dinamikus programozás egy szélességi bejárásnak felel meg. Mivel az állapotok tere túlságosan nagy, ez gyakran nem vezet megoldáshoz.

Markov döntési folyamatok dinamikus programozása

A Markov döntési folyamatok kielégítik a dinamikus programozás feltételeit. Az értékfüggvény eltárolja és újra felhasználja a kiszámított megoldásokat: ez egy gyorsítótárként szolgál azoknak az információknak az MDP-ről, ami megadja, hogy mennyi a jutalom várható értéke egy s állapotból indulva:

$$V_{\pi}(s) = E_{\pi} [G_t | S_t = s] = E_{\pi} \left[\sum_{k=0}^{\infty} \gamma^k r_{t+k+1} \mid S_t = s \right]$$

A Bellman egyenlet megadja, hogyan kell lebontani az optimális állapot-érték függvénvt két részre: a következő időlépés optimális cselekvése és az összes többi lépés optimális cselekvése:

$$V_{\pi}(s) = \sum_{a} \pi(a|s) \sum_{s',r} p\left(s',r|s,a\right) \left[r + \gamma V_{\pi}\left(s'\right)\right] \ minden \ s \in S - re$$

Dinamikus programozás felhasználásai

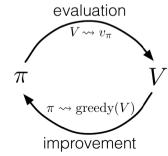
A dinamikus programozási eljárások akkor tudnak megoldani megerősítéses tanulási problémákat, ha adott a környezet dinamikája (az állapotok, az állapotátmeneti valószínűségek, jutalmak). Ezért két fő felhasználása van:

1. Politika kiértékelés

Ha adott egy $MDP(S,A,P,R,\gamma,s_0)$ és egy π politika, a feladat megtalálni π -hez tartozó v_π állapot-érték függvényt ahhoz, hogy meg lehessen mondani mennyire jövedelmező a politika.

2. Politika keresés

Ha adott egy $MDP(S,A,P,R,\gamma,s_0)$, a feladat megtalálni az optimális állapot-érték függvényt (v_π) és a hozzá tartozó π_* optimális politikát.

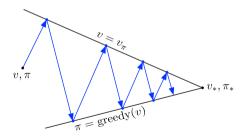
- 2 A rabló probléma
- Politika iteráció

Miután egy π politika javult v_π segítségével annak érdekében, hogy egy π' jobb politikát eredményezzen ki lehet számítani $v_{\pi'}$ javított állapot-érték függvényt és felhasználni egy újabb javított politika, π'' kiszámítására. Ezáltal egy monoton javuló

$$\pi_0 \stackrel{E}{\longrightarrow} V_{\pi_0} \stackrel{I}{\longrightarrow} \pi_1 \stackrel{E}{\longrightarrow} V_{\pi_1} \stackrel{I}{\longrightarrow} \pi_2 \stackrel{E}{\longrightarrow} \dots \stackrel{I}{\longrightarrow} \pi_* \stackrel{E}{\longrightarrow} V_*$$

politika - értékfüggvény sorozatot eredményezve:

- E: Kiértékelés (evaluation)
- *I*: Javítás (improvement)
- ullet V_* : Optimális állapot-érték függvény
- π_* : Optimális politika

Algoritmus 2: Politika kiértékelése

```
while \Lambda > \theta do
    \Delta \leftarrow 0:
                                                               Hiba nullára állítása */
    for s \in S do
    v \leftarrow V(s);
                                                        /* Jelenlegi állapot-érték */
    V(s) \leftarrow \sum_{s',r} p\left(s',r,|s,\pi(s)\right) \left[r + \gamma V(s')\right]; /* Új állapot-érték */
    \Delta \leftarrow max(\Delta, |v - V(s)|);
                                                                 /* Hiba kiszámolása */
    end
```

Dinamikus programozás

end

- Δ : V(s) jelen állapot-érték és V(s') következő állapot-érték különbsége.
- θ: hibahatár: egy alacsony szám ami a becslés pontosságát adja.
- $p(s', r, | s, \pi(s))$: s' következő állapot és r jutalom valószínűsége ha adott s állapot és $\pi(s)$ cselekvés π politika szerint (a környezet dinamikája).

Algoritmus 3: Politika javítása

return $V \approx V_{\text{th}}$, $\pi \approx \pi_{\text{th}}$

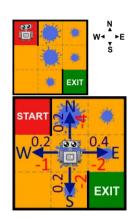
Bevezetés

```
\pi_{instabil} \leftarrow false:
                                                                  /* Politika instabilon indul */
while \pi_{instabil} do
     for s \in S do
    \pi(s) \leftarrow \underset{a}{\operatorname{argmax}} \sum_{s',r} p\left(s',r,|s,a\right) [r+\gamma V(s')]; \qquad \text{/* Új cselekvés */}  if a \neq \pi(s) then
     if a \neq \pi(s) then \pi_{instabil} \leftarrow false;
                                                            /* politika instabillá állítása */
     end
end
```

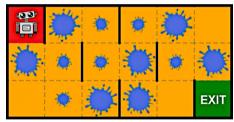
A politika ebben az esetben mohó, tehát úgy választja ki a cselekvést, hogy melyik következő állapothoz tartozik a lehető legnagyobb várható jutalom. Egy politika akkor számít stabilnak, amikor egyik lépésben sem változik a cselekvés.

Cél: a robotnak el kell jutnia a célhoz, miközben minél kevesebb üzemanyagot használ. A környezetben a következő változók érvényesek:

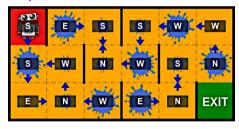
- Száraz kockák:
 - 1 időegység alatt megy végig rajta a robot. -1 jutalmat kap ha egy ilven kockára lép.
 - A célállapotot mindig eléri, mert ilyenkor nem csúszik el.
- Kis tócsák:
 - 2 időegység rajta átjutni, tehát -2 jutalmat kap érte a robot.
 - A csúszás valószínűsége 0.4, ezért az idő 40%-ában nem éri el a célállapotot, hanem valamelyik másik lehetséges célállapotba csúszik át
- Nagv tócsák:
 - 4 időegység alatt lehet rajta átjutni, ezért -4 jutalom jár érte.
 - A csúszás valószínűsége 0.6.

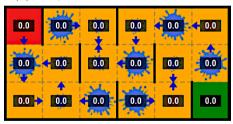
A robotnak a bal felső kockából kell a jobb alsóba eljutnia úgy, hogy a falakat megkerüli.

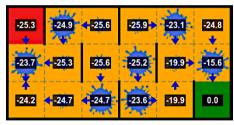
A kezdeti politika véletlenszerű és determinisztikus.

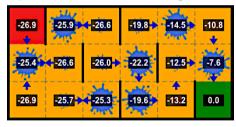
A V(s) állapot értékek 0 értékkel indulnak.

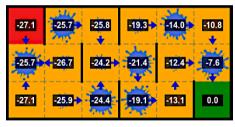
 $\gamma=0.9$ diszkont rátával a politika kiértékelés 75 iteráció alatt konvergál.

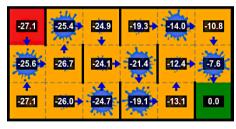
A következő iterációban a politika változik. A konvergálás 55 iteráció alatt megtörtént.

A következő futtatással 26 iteráció alatt konvergált.

A következő futtatással 21 iteráció alatt konvergált.

A következő futtatással 26 iteráció alatt konvergált.

